

De heks van het bos door Nellie de Kok

Samenvatting

De heks van het bos tovert iedereen om die ze in het bos tegen komt. Katrijn heeft de dokter gebeld als ze merkt dat Jan zijn stem is verloren. Natuurlijk is Jan ook in het bos geweest. De dokter komt tot de ontdekking dat de betovering altijd maar een uur duurt. Hij heeft een plan om de heks te vangen. Katrijn en Jan gaan dat plan uitvoeren. Maar ... heeft Jan wel begrepen wat de bedoeling is?

Een poppenkastspel voor kinderen vanaf 3 jaar.

Poppen: Katrijn, Jan, de dokter, een politieman, de heks, de hond.

2 spelers in de poppenkast.

Speler 1: de heks en Katrijn

Speler 2: Jan, de hond, de dokter en een politieman

Voorwerpen: geen

Achtergrond: een bos en een huiskamer

Duur: 12 minuten

De heks van het bos

(In het bos)

Heks: Aha, Jan dacht dat hij mijn geheime toverspreuk kon afpakken. Maar dat is hem mooi niet gelukt. Hij zal het eerste uur niet meer kunnen praten. Ik ben de baas over de toverspreuken. Ik beslis hier in het bos wie ik betover en wie niet. Ik laat de dieren dansen als ik dat wil. Ik laat de dieren voor me werken als ik dat wil. En dat allemaal met mijn geheime toverspreuk. Het is maar goed dat niemand weet dat ik alleen maar in het bos kan toveren. Als ik één pas uit het bos zet, dan werken mijn toverspreuken niet meer. Het bos is van mij. Alleen van mij. Ha, ha, ha, ha.

(De heks gaat weg)

(In het huis van Jan en Katrijn)

Katrijn: Jan wat is er met je aan de hand? Jan zeg eens iets tegen me. Je ziet zo wit. Heb je een spook gezien?

Jan: (Jan schudt met zijn hoofd)

Katrijn: Geef me dan antwoord.

Jan: (Schudt weer zijn hoofd en wijst naar zijn mond)

Katrijn: Heb je pijn aan je mond?

Jan: (heft zijn handen in de hoogte)

Katrijn: Wat dan? Zeg het dan.

Jan: (Maakt nog meer gebaren)

Katrijn: O nee, bedoel je dat je niet kunt praten?

Jan: (Knikt)

Katrijn: Hoe kan dat dan? Ben je toch in het heksenbos geweest?

Jan: (Kijkt omlaag)

Katrijn: Ik heb nog zo gezegd dat het daar gevaarlijk is. Daar woont een enge heks met geheime toverspreuken. Wat wilde je daar gaan doen?

Jan: (Gebaart)

Katrijn: Oh Jan, ik snap er niets van. Hoe moet dat nu. Ik denk dat we de dokter moeten laten komen. (Katrijn pakt de telefoon) Dokter kunt u komen? Jan heeft zijn stem ingeslikt. Wat zegt u? Pas over een uur? Nou goed dan. Ik zal zorgen dat de koffie klaar staat. (Katrijn legt de hoorn neer.) Jan, de dokter komt pas over een uur. Ga jij maar naar de keuken, dan kun je de afwas doen.

(Katrijn en Jan lopen weg.)
(Na een uur gaat de bel.)

Katrijn: Ik maak de deur wel open. Goedendag meneer de dokter. Komt u binnen. De koffie staat al klaar.

Dokter: Goedemiddag Katrijn. Ik heb niet veel tijd. Waar is de patiënt.

Katrijn: (gilt erg hard) Jan, Jan de dokter is er.

Dokter: Lieve help, u heeft uw stem zo te horen niet ingeslikt.

(Jan komt op.)

Dokter: Laat me eens in je mond kijken en zeg eens: Aaaaa.

Jan: (Probeert, maar er komt geen geluid.)

Dokter: Goed zo Jan, doe je best. Je mag nu zo hard gillen als je kunt. Zeg maar Aaaaa.

Jan: (Heeft plotseling zijn stem terug) AAAAAAAH.

Dokter: (Schrikt enorm) Wat doe je nu. Zat je stem op slot?

Jan: Sorry meneer de dokter. Ik weet het niet.

Katrijn: Hij is naar het bos geweest.

Dokter: Nee hè, naar de heks?

Jan: Ja, ik wilde aan de heks vragen of ze een leuke toverspreuk voor me had. Een toverspreuk die ervoor kon zorgen dat ik nooit meer hoef af te wassen.

Dokter: Ha, ha. Ze zei natuurlijk meteen: Oh ja Janneman. Hier heb je mijn geheime toverspreuk.

Jan: Nee, dat zei ze niet.

Katrijn: Natuurlijk zei ze dat niet, domme Jan. Die heks is gewoon een gevaarlijk mens. Je hebt nog mazzel. Voor hetzelfde geld had ze je in een aap veranderd.

Dokter: Weet je wat nu zo lastig is? Ik krijg heel veel mensen op mijn spreekuur die in het bos zijn geweest. Wat me opvalt is dat ze allemaal betoverd zijn door die heks. De ene in een koe, de andere in een schaap. En jij Jan, jou heeft ze betoverd en je stem was weg. Maar... bij iedereen is de betovering na een uur verbroken.

Katrijn: Wij moeten die heks stoppen.

Dokter: Ja dat vind ik ook, maar hoe?

Jan: Ik hoorde haar nog zeggen: Het is goed dat niemand weet dat ik alleen maar in het bos kan toveren. Als ik één pas uit het bos zet, dan werken mijn toverspreuken niet meer. Het bos is van mij. Alleen van mij, Ha, ha, ha, ha.

Dokter: Wat zeg je daar? Ze kan alleen maar toveren in het bos?

Jan: Ja, zo iets zei ze wel.

Dokter: Dat is mooi. Dan heb ik een plannetje. Luister: Psssssss

(In het bos)

Heks: Ha, ha, ha, ik heb net iemand in een giraf veranderd. Die zal niet in de spreekkamer van de dokter passen. Ik vind het wel leuk. De volgende ga ik in een hond veranderen. Ik ga me hier verstoppen.

(Jan en Katrijn komen op)

Jan: Hier was het ergens Katrijntje. Hier raakte ik mijn stem kwijt.

Katrijn: (Hard) HET IS MAAR GOED, DAT IK EEN SPREUKENBOEK HEB.

Jan: Heb jij een spreukenboek? Dat wist ik niet.

Katrijn: Shhht, houd je mond. We moeten die heks in de val lokken. (Hard) JA, DAT SPREUKENBOEK HEB IK VERSTOPT.

Jan: Echt waar Katrijn? Waar heb je dat verstopt?

Katrijn: Goed zo Jan. (Hard) DAT HEB IK IN DE TWEDE STRUIK NET VOOR DE INGANG VAN HET BOS VERSTOPT.

Jan: Maar als jij een spreukenboek hebt verstopt, dan moeten we dat snel gaan halen. Misschien staat er wel een spreuk in die we kunnen gebruiken. Eentje waarmee ik nooit meer hoef af te wassen.

Katrijn: Stil nu Jan. (hard) NEE, WE LATEN HET SPREUKENBOEK DAAR LIGGEN. DAN KUNNEN ALLE MENSEN DIE BETOVERT ZIJN IN EEN DIER ZICHZELF WEER TERUG TOVEREN IN EEN MENS.

Jan: Oh ja, dat is natuurlijk ook wel slim.

Katrijn: (Fluisterend) En nu moeten we snel weg wezen Jan, anders worden wij ook betoverd.

Jan: Waarom fluister je zo Katrijn?

Katrijn: Kom Jan, we moeten snel zijn.

Jan: Maar we hebben de heks nog niet gevangen.

Katrijn: Oh, help! Wat doe je toch dom. Eh... eh... thuis ligt er nog een heerlijk stuk kaas op je te wachten.

Jan: Oh, lekker. Had dat maar eerder gezegd. Dan hadden we die kaas kunnen opeten voordat we naar het bos gingen.

(De heks komt langzaam te voorschijn)

einde zichtversie